

ikke anset det for paakrævet som ved tidligere Ændringer i Foreningens Administrationsforhold at give Kasseobligationsejerne Adgang til ved en Afstemning at tage Stilling til Forslaget, der fremkommer bl. a. paa Foranledning af Kasseobligationsejernes Repræsentanter i Tilsynsraadet.

Udbetaling af Bonus til Kasseobligationsejerne finder Sted med runde Beløb hvert 5te Aar og sidste Gang ved Afdelingens endelige Afvikling. Efter at der første Gang er udbetalt Bonus pr. 1. Februar 1942, kan næste Bonusudbetaling tidligst finde Sted pr. 1. Februar 1947; dette gælder baade Bonus efter Stk. 4 og eventuel Bonus efter Stk. 1.

Indenrigsministeriet maa være enigt i, at Bonusydelsens Karakter af en Slags Kompensation for den i sin Tid foretagne Nedskrivning af Kasseobligationerne gør det naturligt at tilstræbe en Ordning, hvorefter Udtrækningen ikke bliver en Byrde for de paagældende Obligationsejere, og man har derfor ment at burde stille Forslag om, at der tilvejebringes udtrykkelig Hjemmel for, at der i Stedet for udtrukne Kasseobligationer udleveres Ejerne Bonusbeviser, der hjemler dem Ret til at deltage i eventuel Bonusudlodning, som om Obligationerne ikke var udtrukket. Dette sker ved Bestemmelserne i Stk. 4, Pkt. 3 og 4. Til Støtte for den her foreslaede Ordning kan yderligere anføres, at Muligheden for ændrede Konjunkturer for Landbruget naturligt maa medføre, at Udlodningen af Bonus udskydes længst muligt, for at man kan være sikker paa ikke at skulle anvende Midlerne til Dækning af senere konstaterede Tab. Men det vilde være urimeligt, om Fordelen ved en fortsat heldig Afvikling ikke kom den størst mulige Kreds af Kasseobligationsejere til gode.

I Stk. 2 fremhæves det dernæst, at udtrædende Medlemmers Reservefondsandele

beregnes endeligt straks ved Afslutningen af det Regnskabsaar, hvori Laanet er indfriet. For ordinært udtrædende Medlemmers Vedkommende foreslaas i Stk. 3 den hidtidige Regel bevaret, hvorefter hele Medlemmets Anpart i Reservefondsandelen efter Tilsynsraadets Bestemmelse skal kunne udbetales, naar Regnskabet for det paafølgende Regnskabsaar er godkendt. jfr. dog Stk. 5. For ekstraordinært indfrieende Medlemmer, der hidtil har mistet hele deres Reservefondsandel, foreslaas derimod indført den nye Regel, at de efter Omstændighederne skal kunne faa udbetalt indtil $\frac{2}{3}$ af deres Anpart i Reservefondsandelen, medens Resten tilfalder Reserverne. Udbetaling foreslaas at skulle finde Sted i Forbindelse med den nærmest paafølgende Bonusudlodning til Kasseobligationsejerne.

Endelig foreslaas oprettet en Generalreservefond, der skal tjene til Sikkerhed for Foreningens Forpligtelser inden for alle Afdelinger. Det bemærkes herved, at den i § 3 i Loven af 1933 omhandlede Risikoudligningsfond ikke hæfter for 1. Afdelings Forpligtelser og kun i begrænset Omfang for de efter 1933 aabnede Afdelinger, samt at den — efter ved den pr. 1. Februar 1942 stedsfundne Bonusudbetaling at være reduceret til det oprindelige Beløb af 700 000 Kr. — ikke mere kan forøges ved Rentetilskrivning eller paa anden Maade. Til Generalreservefonden kan overføres den Del af ekstraordinært udtrædende Medlemmers Anpart i Reservefondsandelen, der ikke udbetales, samt forældede Bonusbeløb og Reservefondsandele.

Med Hensyn til Reglen i Stk. 7 henvises til Bestemmelsen i § 25 i Lov Nr. 146 af 13. April 1938 om Gældsbreve.

Det tilføjes, at Forslaget i den foreliggende Skikkelse er tiltraadt af Foreningens Repræsentantskab og Tilsynsraad.